NORAKSTS
Lieta Nr.P119045107
143/AA43-1554-08/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 13.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Slica,
tiesneši Ļ.Kušnire un M.Vīgants,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *J.P.* un pārstāvim *A.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *J.P.*, */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, sakarā ar *J.P.* apelācijas sūdzību par Kuldīgas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 30.novembra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 12.novembrī Kuldīgas rajona Policijas pārvaldes Kārtības Policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors sastādīja administratīvo pārkāpumu protokolu Nr.PA 162002 par to, ka 2007.gada 12.novembrī plkst.00:40 *J.P.* vadīja transportlīdzekli AUDI A6, valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsta numura zīme/*, Kuldīgas rajonā pa ceļu Ēdole – Liedagas, virzienā no Ēdoles uz Liedagām, ar alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,39 promiles. Pārbaude veikta ar mēraparātu LION SD – 400 Nr.05784110.

Protokolā norādīts, ka atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15] panta ceturtajā daļā.

[2] Ar Kuldīgas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 30.novembra lēmumu *J.P.* atzīts par vainīgu LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 diennaktīm, naudas sodu Ls 500 apmērā un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz diviem gadiem. Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Neraugoties uz to, ka *J.P.* savu vainu neatzīst, tā pierādīta ar šādiem lietas materiāliem: administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 162002; mērījumiem ar mēraparātu LION SD – 400; transportlīdzekļa

vadītāja pārbaudes protokolu un *J.P.* paskaidrojumu, kā arī liecinieku *N.K.*, *U.C.*, *I.G.*, *I.K.* liecībām.

[2.2] Liecinieks *N.K.* liecināja, ka 2007.gada 12.novembrī, veicot dienesta pienākumus, ap pusnakti saņēmis informāciju, ka Ēdolē pie benzīntanka atrodas stipri iereibis jaunietis, kurš brauc ar automašīnu. Atbildējis, ka brauc uz Ēdoli, un teicis, ka gadījumā, ja jaunietis turpina braukt, lai viņam seko. Vēl divas reizes sazinājušies pa rāciju. Policijas darbinieki *I.G.* un *I.K.* sekojuši mašīnai. Jaunietis braucis pa Ēdoles ceļu. Kad aizbraukuši uz notikuma vietu, *J.P.* un pasažieris sēdējuši mašīnā, bet policijas darbinieki *I.K.* un *I.G.* atradušies pie automašīnas. Automašīnas aizdedzes atslēgas atradušās pie inspektora *I.K*. Kad piegājis pie mašīnas, redzējis, ka šofera vietā pie stūres sēž *J.P.*, bet blakus cita persona, kuru viņš atpazīst kā liecinieku *I.C*. Nekādi iebildumi par to, ka *J.P.* nav vadījis mašīnu, nav tikuši celti.

[2.3] Liecinieks *U.C.* sniedza analoģisku liecību, papildus paskaidrojot, ka, pieejot pie automašīnas vadītāja, kurš bijis *J.P.*, licis viņam izkāpt no automašīnas. *J.P.* izkāpis no mašīnas vadītāja vietas. Bijis redzams, ka *J.P.* ir alkohola ietekmē. Liecinieks atpazīst liecinieku *I.C.* kā personu, kura sēdējusi blakus vadītājam *J.P.* kā pasažieris. Liecinieks noteikti apliecināja, ka *J.P.* sēdējis automašīnas vadītāja vietā.

[2.4] Lieciniece *Š.K.* liecināja, ka 2007.gada 12.novembra vakarā satikusies ar *J.P.*. Tikšanās laikā *J.P.* lietojis sidru. Satikušies Ēdolē pie benzīntanka. Pēc sarunas redzējusi, kā *J.P.* iekāpj mašīnas priekšējā sēdeklī pasažiera vietā. *Š.K.* apstiprināja, ka laikā, kamēr atradusies degvielas uzpildes stacijā, pie viņiem pienākuši policijas darbinieki.

[2.5] Liecinieks *I.C.* liecināja, ka kopā ar *J.P.* aizbraukuši uz Ēdoli, kur *J.P.* ticies ar savu draudzeni. Atradušies Ēdoles benzīntankā. Pēc tikšanās braukuši mājās. Automašīnu vadījis viņš, jo *J.P.* to palūdzis. *J.P.* sēdējis blakus un dzēris sidru. Tā kā automašīna tikusi samesta, tad apstājušies un izkāpuši ārā. Redzējuši, ka automašīnai ir mīkstas riepas. Kāpjot atpakaļ mašīnā, samainījušies vietām - šofera vietā apsēdies *J.P.*, bet viņš pats apsēdies pasažiera vietā. Tajā brīdī piebraukusi policijas mašīna. *I.C.* neatceras, vai pie viņa pienākuši tikai ceļu policijas darbinieki vai arī vēl citi policijas darbinieki.

[2.6] Liecinieks *I.G.* liecināja, ka 2007.gada 12.novembrī kopā ar *I.K.* pildījuši dienesta pienākumus. Saņēmuši izsaukumu uz Ēdoli. Braucot gar degvielas uzpildes staciju, ievērojuši, ka tajā atrodas divas automašīnas. Nolēmuši tās pārbaudīt. Veicot pārbaudi, ievērojis, ka „Audi" automašīnas vadītājs ir alkohola reibumā. Vadītājam blakus sēdējis liecinieks *I.C.* Par faktu, ka vadītājs ir alkohola ietekmē un, iespējams, brauks ar mašīnu, paziņojuši ceļu policijai. Nolēmuši savu automašīnu pabraukt nedaudz malā un vērot minēto automašīnu. „Audi" automašīna visu laiku bijusi viņu redzes lokā un faktu, ka pie stūres būtu piesēdies liecinieks *I.C.*, liecinieks noteikti noliedza. Kad mašīna pabraukusi garām, noteikti redzējis, ka šofera vietā sēž *J.P.*, bet blakus liecinieks. Tūlīt sākuši sekot automašīnai. Mašīna braukusi pa grants ceļu Ēdole - Liedagas. Automašīna visu laiku bijusi viņu redzes

laukā. Redzējuši, ka mašīna vienu reizi sanesta un tūlīt pēc tam - nākamajā līkumā tā atkal sanesta. Tad mašīna apstājusies, nobraucot ceļa malā. Viņi tūlīt piebraukuši klāt. Pie stūres šofera vietā sēdējis *J.P.*. *I.G.* noteikti apliecināja, ka liecinieks *I.C.* atradies blakus šoferim un sēdējis pasažiera vietā. Noteikti noliedza, ka *J.P.* ar *I.C.* būtu apmainījušies vietām, jo mašīna visu laiku bijusi viņu redzeslaukā un, tikko mašīna apstājusies, tā arī viņi tūlīt piebraukuši klāt. Pēc īsa brīža piebrauksi arī ceļu policijas ekipāža.

[2.7] Liecinieks *I.K.* sniedza analoģisku liecību, paskaidrojot, ka minētās automašīnas nolēmuši pārbaudīt tāpēc, ka viņiem bijusi informācija, ka persona, kura, iespējams, izdarījusi likumpārkāpumu, atrodas Ēdolē. Liecinieks apstiprināja *I.G.* teikto, ka „Audi" vadītājs bijis alkohola ietekmē un ka viņi savu automašīnu pabraukuši nedaudz malā un nolēmuši novērot automašīnu „Audi". Viņi mašīnu redzējuši visu laiku un liecinieks noteikti apliecināja, ka tad, kad automašīna „Audi" uzsākusi kustību, to vadījis *J.P.*, bet liecinieks, kuru atpazīst tiesas zālē, sēdējis blakus. Tikko kā „Audi" mašīna sākusi braukt, viņi nekavējoties sekojuši automašīnai. Liecinieks noteikti apliecināja, ka automašīnu vadījis *J.P.*. Automašīna visu laiku atradusies viņu redzeslokā. Liecinieks noteikti apliecināja, ka *J.P.* ar *I.C.* pēc tam, kad mašīna tikusi samesta un apstājusies, nav apmainījušies vietām, jo viņš mašīnu redzējis skaidri un viņi tai piebraukuši klāt tūlīt pēc tam, kad mašīna apstājusies. Kopā ar kolēģi piegājuši pie automašīnas un lūguši atdot aizdedzes atslēgas. *J.P.* atslēgas nav atdevis viņam, bet iedevis tās *I.C.* Nedaudz vēlāk *I.C.* atslēgas atdevis viņam, pēc kā viņš aizdedzes atslēgas atdevis ceļu policijas darbiniekiem.

[2.8] Tiesa uzskata, ka *J.P.* paskaidrojums, kas sniegts tūlīt pēc aizturēšanas, ir patiess un nav pamata tam neticēt. Tiesa uzskata, ka minētajā paskaidrojumā *J.P.* atzīst, ka viņš ir vadījis transporta līdzekli, jo paskaidro, ka „iedzēru alkoholu. Pēc tam braucu mājās. Zināju, ka iedzēris nedrīkst braukt". Bez tam ar paša *J.P.* roku ir pierakstīts, ka „neatzīstu promiles - 3,0". Izvērtējot minēto paskaidrojumu, tiesa uzskata, ka tas ir patiess un persona spēja apzināties savu darbību, jo ir cēlusi iebildumus pret konstatēto alkohola ietekmi organismā. Tā kā *J.P.* ir cēlis šādus iebildumus, tad gadījumā, ja viņš nebūtu vadījis transporta līdzekli, viņš būtu cēlis iebildumus arī par to. Bez tam tiesas sēdē *J.P.* pārstāvis iebildumus par konstatēto alkohola daudzumu necēla.

[2.9] Izvērtējot minētos pierādījumus, tiesa uzskata, ka tie ir patiesi un tiesai par tiem nav nekādu šaubu.

Tiesa uzskata, ka tai nav pamata neticēt policijas darbinieku liecībām, kuras savstarpēji sakrīt un tajās nav pretrunu, jo tās sniedza valsts amatpersonas, kuras par savu darbību ir personiski atbildīgas. Bez tam tiesa uzskata, ka policijas darbinieku liecības ir patiesas arī tāpēc, ka viņi sniedza sīku notikumu aprakstu, ieskaitot to, kādā apģērbā bija ģērbušies *J.P.* un *I.C.* Tiesa nav ieguvusi tādus pierādījumus, kas varētu radīt šaubas par sniegto liecību patiesumu.

Ņemot vērā teikto, tiesa noraida pārstāvja viedokli, ka policijas darbiniekiem nevar ticēt, jo viņi ir personas, kuras uzsākušas administratīvo lietvedību.

[2.10] Tiesa kritiski vērtē liecinieces *Š.K.* liecību, ka viņa redzējusi, kā pirms prombraukšanas no benzīna uzpildes stacijas *J.P.* apsēžas pasažiera vietā, bet šofera vietā apsēžas *I.C.*, jo lieciniece konkrēti liecināja tikai par minēto faktu, bet pārējā liecības daļā lieciniece vairs nebija tik precīza. Bez tam tiesa uzskata, ka minētās liecinieces liecība nav ticama tāpēc, ka viņa ir *J.P.* paziņa, ar kuru viņš notikumu laikā bija kopā.

[2.11] Tāpat tiesa kritiski vērtē *I.C.* liecību, jo arī tā ir precīza tikai tajā liecības daļā, kurā liecinieks apgalvo, ka automašīnu vadījis viņš nevis *J.P.* un ka pēc tam, kad mašīna sanesta un tā apturēta, viņi izkāpuši ārā un samainījušies vietām. *I.C.* paskaidroja, ka vietām apmainījušies tāpēc, ka *J.P.* nav gribējis, lai viņam būtu nepatikšanas, jo *I.C.* nav tiesību vadīt automašīnu. Tiesa šīm liecībām netic, jo nav skaidrs, kāpēc pēc tam, kad *J.P.* ticis sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka viņš vadījis automašīnu, būdams alkohola ietekmē, *I.C.* sniedz paskaidrojumus, ka automašīnu bez tiesībām vadīt transporta līdzekli vadījis viņš. Nav arī saprotams, kāpēc šādi iebildumi netika celti ceļu policijas darbiniekiem. Bez tam, izvērtējot *I.C.* sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka daļā par apstākļiem, kuri ir vērsti uz *J.P.* vainas noliegšanu, tie ir precīzi, bet par citiem apstākļiem liecinieks vairs liecināt nevar, jo tos neatceras. Tiesa uzskata, ka minētās liecības ir vērstas uz to, lai *J.P.* netiktu sodīts par minēto pārkāpumu, jo sods par to ir ievērojami bargāks nekā par transporta līdzekļa vadīšanu bez transporta līdzekļu vadīšanas tiesībām.

[2.12] Izvērtējot minētos pierādījumus kopumā, tiesa secina, ka *J.P.*, būdams persona, kura vada transporta līdzekli, ir pieļāvis ļoti rupju ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Tiesa uzskata, ka ar minētajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka *J.P.* 2007.gada 12.novembrī plkst.00.40 pildīja automašīnas Audi A6, ar valsts reģistrācijas Nr. */dzēsta numura zīme/*, vadītāja funkcijas, un proti, vadīja minēto automašīnu.

Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 39.punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles – transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir mazāks par diviem gadiem, un 0,5 promiles – transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem.

Saskaņā ar minēto tiesa uzskata, ka ir pierādīts, ka *J.P.*, būdams alkohola ietekmē (alkohola koncentrācija pārsniedza 1,5 promiles), vadīja automašīnu Kuldīgas rajonā, pa ceļa Ēdole - Liedagas 4.km, virzienā no Ēdoles uz Liedagām. Ar savām darbībām *J.P.* ir rupji pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 39.pantu un drošas transporta līdzekļu vadīšanas pamatprincipus, ignorējot nosacījumu, ka aizliegts vadīt transporta līdzekli esot alkohola ietekmē. Izvērtējot *J.P.* paskaidrojumus un lietas materiālus, neatrodu apstākļus, kuri attaisnotu pārkāpēja rīcību.

[2.13] Ar savām darbībām *J.P.* izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtajā daļā.

Atbildību mīkstinošus apstākļus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

[3] Par Kuldīgas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 30.novembra lēmumu *J.P.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 1.46.punktam par transportlīdzekļa vadītāju atzīstama persona, kura pēdējā vadījusi transportlīdzekli. Šī persona ir *I.C.*

[3.2] Lietā ir pretrunas starp divām liecinieku grupām. No vienas puses policistu – *N.K., U.C., I.G.* un *I.K.* – liecībām, no otras puses *J.P.* draugu – *Š.K.* un *I.C.* – liecībām. Objektīvi atzīstams, ka gan vienas grupas, gan otras grupas liecinieki varētu būt ieinteresēti sniegt savas puses interesēm izdevīgas liecības.

[3.3] Tomēr lieciniekam *I.C.* nav izdevīgi liecināt, ka viņš pēdējais vadījis transportlīdzekli, jo tādā veidā viņš riskē ar atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu bez tiesībām.

[3.4] Rakstveida dokumentos *J.P.* nav apliecinājis, ka viņš vadījis transportlīdzekli, bet gan tikai to, ka viņš ar automašīnu ir braucis. Policijas darbinieki no *I.C.* vispār nav pieņēmuši paskaidrojumus, lai gan tam nebija nekādu šķēršļu.

Tā kā policisti ar dokumentiem nav pierādījuši, vai automašīnu vadījis *I.C.* vai *J.P.*, tad situācija, ko policisti pieļāva savas neprofesionalitātes dēļ, bija izdevīga gan *I.C.*, gan *J.P.*, tāpēc *J.P.* nav norādījis, ka automašīnu vadījis *I.C.*

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja apelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks *I.C.*.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus un liecinieka liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Kuldīgas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 30.novembra lēmumā ietvertais

pamatojums (sk. šā sprieduma [2] punktu) ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[7] Izvērtējot apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, Administratīvā apgabaltiesa tos noraida kā nepamatotus turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

J.P. paskaidrojumos tiesā un *I.C.* liecībā (*lietas 62.-65.lapa*) norādītais, ka pēc automašīnas apstāšanās uz ceļa pēc kādām 10 minūtēm piebrauca ceļu policija, bet policijas darbinieki, kas bija pienākuši pie *J.P.* benzīntankā, piebrauca pēc ceļu policijas ierašanās, ir pretrunā ar liecinieku *N.K.* [2.2], *U.Č.* [2.3], *I.G.* [2.6] un *I.K.* [2.7] liecībām. No minēto policijas darbinieku liecībām secināms, ka *I.G.* un *I.K.* sekoja *J.P.* automašīnai no benzīntanka, paturot to redzeslokā. Pēc automašīnas apstāšanās tieši *I.G.* un *I.K.* pienāca pie automašīnas, norādot, ka *J.P.* un *I.C.* nevarēja apmainīties vietām, jo viņi piebrauca klāt uzreiz pēc automašīnas apstāšanās. *I.K.* liecināja, ka *J.P.* atslēgas vispirms atdeva *I.C.*, kas savukārt tās iedeva *I.K.* Turklāt *I.C.* pirmās instances tiesas sēdē (*lietas 37.lapa*) apliecināja, ka atslēgas atdevis *I.K.* Savukārt ceļu policijas darbinieki *N.K.* un *U.Č.* ieradās pēc tam, kad *I.G.* un *I.K.* jau atradās pie *J.P.* automašīnas un automašīnas atslēgas saņēma no *I.K.*

Pretrunas ir konstatējamas arī pieteicēja paskaidrojumos un *Š.K.* liecībā, kas sniegta pirmās instances tiesā. Pieteicējs paskaidrojumos apelācijas instances tiesas sēdē norādīja, ka ar *Š.K.* sarunājās stāvot pie mašīnas, savukārt *Š.K.* savā liecībā norāda, ka *I.C.* palika *J.P.* automašīnā, bet *J.P.* apsēdās pie viņas automašīnā un saruna notika automašīnā. Turklāt *Š.K.* norādīja, ka tikai no sarunas ar *J.P.* sapratusi un pieņēmusi, ka viņš pēc tam nebrauks pie stūres (*lietas 38.lapa*).

Minētās pretrunas dod pamatu apšaubīt *J.P.* paskaidrojumu daļā par to, ka viņš nevadīja automašīnu, ticamību. *J.P.* paskaidrojumu patiesumu mazina arī tas apstāklis, ka pārkāpējs pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas nav norādījis, ka automašīnu administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā nav vadījis. Apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus un norādot uz iespējamiem pierādījumiem. Administratīvā apgabaltiesa *J.P.* paskaidrojumus vērtē kā tādus, kas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un kas ir sniegti ar nolūku izvairīties no administratīvās atbildības. Turklāt tie ir pretrunā ar sākotnējiem paskaidrojumiem, kas sniegti policijas darbiniekiem un citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem.

Tāpat apšaubāms arī *I.C.* liecības patiesums par to, ka viņš vadīja automašīnu, bet pēc tam samainījās ar *J.P.* vietām, jo *I.C.* savās liecībās nav konsekvents, tās ir pretrunā ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem, kā arī *I.C.* nevarēja paskaidrot, kāpēc viņš policijas darbiniekiem nedarīja zināmu to, ka ir automašīnas vadītājs.

Lai gan policijas darbinieku liecības nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, Administratīvās apgabaltiesas ieskatā policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā nav pamata apšaubīt *N.K.*, *U.Č.*, *I.G.* un *I.K.* liecībās norādītos lietas faktiskos apstākļus, jo viņu liecībās nav konstatējamas pretrunas un personīga ieinteresētība lēmuma pieņemšanā un *J.P.* sodīšanā.

[8] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka ar lietā iegūtajiem pierādījumiem ir pierādīta *J.P.* vaina LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Piemērotais sods ir samērīgs ar nodarījuma raksturu, līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1] panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Kuldīgas rajona tiesas tiesneses 2007.gada 30.novembra lēmumu par *J.P.*, */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15] panta ceturtās daļas, bet *J.P.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	L.Slica
Tiesneši	*(paraksts)*	Ļ.Kušnire
	(paraksts)	M.Vīgants

NORAKSTS PAREIZS
Rīgā, 13.11.2008.
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese L.Slica